

פרשת בא

הנערים כיצד עובדים המבוגרים את ה' וילמדו בבוא יומם כיצד לנהוג. ולא זו בלבד, אלא גם "בבנינו ובבנותינו" - הקטנים, שאינם מבינים ויודעים מה פשרה של עבודה זו, "נלך" - אף הם יקלטו מושגים ותיטמע בליבם אהבת ויראת ה'.

מטרת המצוות היא להביא את האדם ליראת ואהבת ה', ולקשר עמוק בין האדם לבוראו. אם כן, מדוע לא נסתפק רק באהבת ה' לבדה, לשם מה נצרכים אנו למצוות חיצוניות? והתשובה פשוטה וגאונית: אם יאהב האדם את בוראו בכל ליבו, אך לא ייתן לכך ביטוי חיצוני, מניין ידע הילד – דור ההמשך איך לעבוד את ה'?

לשם כך הוצרכנו גם למצוות שיש לקיימן בפועל, כשבת ותפילין, ואז יוכל הדור הצעיר להבין איך מתקרבים לאהבת ה' באמצעות קיום המצוות ולימוד התורה.&

לפי זה, הוא ממשיך להסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוֹקֵינוּ, והנגלות לנו ולבְּנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת". הנסתר - יראת ואהבת ה', לה' אלוֹקֵינוּ - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבְּנֵינוּ - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקיימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה.

ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות שאינם מבינים דבר.

[illegible]

הכלל הראשון בחינוך הוא: כמה שאתה חושב שהילד יודע, תכפיל זאת פי שנים לפחות. מי שחושב שהילד אינו מרגיש וחש בנעשה מסביב - טועה ובגדול. גם הספר חשב שהילד טיפש, אבל כנראה שהילדים חכמים יותר.

גם למי שעדיין לא נמצא בשלב שאמור הוא לגדל את ילדיו, בכל אחד מאיתנו ישנו ה"ילד הקטן" שעדיין לא הספיק לגדול עם מבנה הגוף והאישיות. ככל שנחדיר ל"אני" הפנימי שבנו, שעבודת ה' זהו חג עבורנו, היצר הרע - הילד הקטן, ישתף פעולה בצורה טובה יותר.